

CI-Standard N° 343 / 06. 06. 2007

CANE CORSO ITALIANO
(Cane Corso Italiano)

Wersja polska lipiec 2010.

POCHODZENIE : Włochy.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA :
21.05.2007.

UŻYTKOWOŚĆ : Pies stróżujący, obrończy, tropiący i policyjny.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 2 Pinczery, sznaucery
molosy i szwajcarskie
psy do bydła.
Sekcja 2.1 Molosy typu mastyfa.

Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY : Bezpośrednim przodkiem cane corso był dawny rzymski molos. Kiedyś psy te spotykano w całych Włoszech, ale do nowszych czasów przetrwały głównie w Apulii i sąsiadujących z nią rejonach w południowych Włoszech. Nazwa pochodzi od łacińskiego słowa „cohors”, które oznacza „obrońcę, stróża gospodarstwa”.

WRAŻENIE OGÓLNE : Pies średni do dużego, krzepki, mocny, niemniej elegancki. Umięśnienie mocne i suche.

WAŻNE PROPORCJE: Długość głowy osiąga 36% wysokości w kłębie. Długość tułowia trochę większa od wysokości.

ZACHOWANIE/ TEMPERAMENT : Stróż obejścia, ludzi i zwierząt domowych, bardzo sprawny i żywo reagujący. W przeszłości także pasterz bydła i pies myśliwski na grubą zwierzynę.

GŁOWA : Duża, typowa dla molosa. Linie profilu lekko zbieżne.

MÓZGOCZASZKA :

Czaszka : Szeroka; w okolicy jarzmowej jej szerokość jest równa lub większa od długości. Z przodu wypukła, w dalszej części jest raczej płaska aż do potylicy. Bruzda czołowa widoczna.

Stop : Zaznaczona.

TRZEWIOCZASZKA :

Nos : Duży, czarny, o dużych, rozwartych nozdrzach, na jednej linii z grzbietem nosa.

Kufa : Wyraźnie krótsza od czaszki (stosunek długości mniej więcej 1 : 2), mocna, kanciasta. Tępo zakończona, równoległoboczna, tak samo szeroka, jak długa. Grzbiet nosa prosty.

Wargi : Górna umiarkowanie obwisła, zakrywa żuchwę tak, że dolny profil kufy zarysowany jest przez wargę.

Uzębienie : Szczeki bardzo potężne, zaokrąglone. Niewielki przodozgryz, zgryz cęgowy dopuszczalny, ale mniej pożądany.

Oczy : Średniej wielkości, owalne, skierowane frontalnie, lekko wypukłe. Powieki przylegające. Tęczówka jak najciemniejsza przy danym umaszczeniu. Wyraz bystry i skupiony.

Uszy : Trójkątne, wiszące, osadzone szeroko i wysoko nad łukami jarzmowymi. Często przycinane w kształt trójkąta równobocznego.

SZYJA : Mocna, dobrze umięśniona, tej samej długości, co głowa.

TULÓW : długość nieco większa od wysokości w kłębie. Krępy, ale nie przysadzisty.

Kłęb : Zaznaczony, wznosi się powyżej zadu.

Grzbiet : Prosty, mocny, bardzo dobrze umięśniony.

Lędźwie : Krótkie i mocne.

Zad : Długi, szeroki, lekko opadający.

Klatka piersiowa : Dobrze rozwinięta we wszystkich wymiarach, sięga łokcia.

OGON : Osadzony dość wysoko, bardzo gruby u nasady, przycinany na długość czterech kręgów. W ruchu noszony wysoko, ale nie prosto do góry czy zakręcony.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Lopatka : Długa, skośna, bardzo dobrze umięśniona.

Ramię : Mocne.

Podramię : Proste, bardzo mocne.

Nadgarstek i śródreżce : Elastyczne.

Łapa : Kocia.

KOŃCZYNY TYLNE :

Udo : Długie, szerokie, tylna krawędź wypukła.

Podudzie : Mocne, suche.

Staw skokowy : Umiarkowanie kątowny.

Śródstopie : Mocne i suche.

Łapa : Nie tak zwarta, jak przednia.

CHODY : Krok długi, wyciągnięty. Pożądane tempo to kłus.

SKÓRA : Dość gruba, raczej przylegająca.

SZATA

SIERŚĆ : Krótka, lśniąca, bardzo gęsta, z lekkim podszerstkiem.

MAŚĆ : Czarna, ołowiana, łupkowa, jasno szara, jasno płowa, czerwona jelenia i ciemna, pręgowana (pręgi na różnych odcieniach szarego lub płowego tła). U psów płowych i pręgowanych maska nie powinna sięgać powyżej linii oczu. Dopuszczalna mała biała plamka na piersi, i trochę bieli na końcach palców i grzbiecie nosa.

WIELKOŚĆ I WAGA :

Wysokość w kłębie : Psy od 64 do 68 cm,
 Suki od 60 do 64 cm.
 Tolerancja 2 cm w górę i w dół.

Waga : Psy od 45 do 50 kg,
 Suki od 40 do 45 kg.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa.

WADY DUŻE :

- Linie profilu równoległe lub mocno zbieżne, zbieżne linie boczne.
- Częściowa depigmentacja nosa.
- Zgryz nożycowy, duży przodozgryz.
- Ogon skręcony w pierścień lub noszony pionowo do góry.
- Ciągły inochód.
- Wzrost większy lub mniejszy od podanego.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE :

- Agresja lub wyraźna lękliwość.
- Linie profilu rozbieżne .
- Całkowita depigmentacja nosa.
- Gzbiat nosa mocno wklęsły lub wypukły (głowa barania) .
- Tyłozgryz.
- Częściowa lub zupełna depigmentacja powiek, oko porcelanowe, zez.
- Brak ogona lub ogon szczątkowy (przycięty lub nie).
- Włos półdługi, z frędzlami, lub zupełnie gładki, bez podszerstka.
- Maść inna, niż we wzorcu, duże białe łaty.

Każdy pies o nienormalnej budowie i/lub przejawiający zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.